

daktionsforandring vil imidlertid, som sagt, ikke være tilstrækkelig.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag til § 1, B „Generalpostdirectoratet“, at „Til Posternes Befordring over Land og de mindre Sundheder 6536 Rbd. 73½ St.“ udgaaer,

vedtoges med 65 Stemmer mod 1.

2) Sammes Forslag til samme Sted, at „Post- og Færgesarten mellem Kallundborg og Aarhus 1040 Rbd. 93 St.“ udgaaer,

vedtoges med 65 Stemmer mod 1.

3) Sammes Forslag til samme Sted, at

„Til Vedligeholdelsen af Postforbindelser med Udlandet ved tvende Dampskibe mellem Kjøbenhavn og østersøiske Havne 3976 Rbd. 44 St.“ udgaaer,

vedtoges med 62 Stemmer mod 5.

4) Udkastets § 1 (See Anhanget Nr. 1, Sp. 6) med de nu vedtagne Forandringer, hvorefter Hovedsummen bliver 72,188 Rbd. 69 St.,

vedtoges med 68 Stemmer mod 4.

Derefter fattes §§ 2—3 med de dertil hørende Ændringsforslag under Behandling.

Ordføreren: Udvalget har indstillet, at hele § 2 skulde falde bort. Det er i Henhold til den Grundsætning, som allerede ved den forrige Paragraphs Behandling har fundet Dmtale her i Thinget, at, naar saadanne Udgifter, som alene optages i Henhold til en vis fast Lovbestemmelse, komme til at overskride Finantslovens Paalydende, behøve de ikke at gjøres til Gjenstand for Tillægsbevilling, idet de paagjældende Lovbestemmelser i saa Henseende maae ansees tilstrækkelige. Denne Regel troer jeg man kan antage at have Gyldighed i sin fulde Almindelighed, saalænge Regjeringen ikke er gaaet udenfor hine Lovbestemmelser, og det eneste Tilfælde, hvori det maatte være rigtigt at lade saadanne Udgifter opføre paa en Tillægsbevilling, vilde være, at der ikke var nogen Konto i Finantsloven for dem. Naar der saaledes i Henhold til en bestemt Lov har fundet Udgifter Sted udenfor Finantsloven, som man ikke havde ventet, og hvortil man i Finantsloven ikke har opført nogen Post, maa man antage, at det er rigtigt, at en saadan

Udgift opføres paa en Tillægsbevilling. Udvalget har tilladt sig at gøre opmærksom paa, at af den til Embedsmænds Efterladte opførte Sum er der en Deel, som er af en særegen Character, og hvorpaa den af mig nævnte Regel ikke passer; det er nemlig de Understøttelser, der ere givne til Børn efter Embedsmænd. Der eksisterer ingen Lovbestemmelse, som gjør det fuldkommen nødvendigt for Regjeringen, at ansatte disse Understøttelser til en bestemt Størrelse, og der kunde derfor vistnok være Spørgsmaal om, at holde disse Understøttelsers Totalsum indenfor en vis bestemt Grænse. Det er et Hensyn, som kan og bør tages, og som Udvalget har udtalt sig om, skjøndt det ikke specielt ligger for her, at det ved fremtidige Finantslove vilde være ønskeligt, om der opførtes en særegen Konto til Understøttelse for Børn efter Embedsmænd.

Den første Post under § 3 gaaer ud paa, at Udgifterne til Rigsdagen skulde forøges med 8,000 Rbd. Udvalget har af de samme Grunde, som tidligere ere anførte, anseet det for rigtigt, at dette Beløb ikke opføres her, idet man antog, at disse Udgifter vare aldeles uafhængige af saadanne Omstændigheder, hvorpaa Regjeringen kunde have nogen bestemt Indvirkning i finantseel Henseende, da Spørgsmaalet om, hvorvidt Rigsdagen varer længere eller kortere, maa antages, at maatte afgjøres efter ganske andre Hensyn end dem, hvorom her kan blive Spørgsmaal. Af Hensyn heril antager man, at hvis den Sum overskrides, som er bestemt til Udgifter ved Rigsdagen, da kan en Undersøgelse heraf ikke passende foretages paa nærværende Stadium.

Det næste Forslag vedkommer Udgifter ved de væstindiske Statsactiver, hvilke i Lovudkastet ere opførte med 14,155 Rbd. 23 St. Udvalget har indstillet, at denne Post skulde udgaae, væsentlig paa Grund af, at man ikke ansaae Sagen for saa tilstrækkelig oplyst, at man kunde tilraade Antagelsen af dette Forslag. Man troede, at Spørgsmaalet var af en saa compliceret Natur, at der maatte ansættes nøiagtige Undersøgelser for at kunne tilbørligt afgjøre det, ialtselv inden endelig Bestemmelse derom fandt Sted. Det har stillet sig for Udvalget saaledes, som om de Ud-